

Mødet den 20. Septbr. 1923.

Fraværende: Andr. Christensen og H. P. Salling.

1. (J. Nr. 418—1923). Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende **Antallet af Medlemmer i Valgbestyrelserne i Aarhus Amts 2. 3. og 4. Opstillingskreds.**

Formanden meddelte, at i Henhold til Valgloven beregnedes Antallet i Forhold til Indbyggerantallet i Kredsene, og Ministeriet foreslog nu, at at der i de tre Kredse bliver en Valgbestyrelse paa henholdsvis 16, 19 og 21 Medlemmer, hvoraf 8 fra Landdistriktet til 4. Kreds, medens det tidligere var henholdsvis 15, 16 og 19. Det blev efterhaanden store Bestyrelser, men da der alligevel skulde vælges en Del Tilforordnede, kunde disse jo lige saa godt tages blandt Valgbestyrelsens Medlemmer, og Taleen vilde derfor henstille at svare Ministeriet, at Byraadet intet har imod Forslaget.

Tiltraadtes.

2. (J. Nr. 245—1923). Skrivelse fra Skoledirektionen angaaende **Ansættelse af 4 Lærerinder ved Skolevæsenet fra 1. Oktober 1923.**

Følgende ansattes: Frk. K. Kondrup, Frk. S. Jensen, Frk. N. Christensen og Frk. S. E. Larsen.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 81—1923). Meddelelse fra Sygehusudvalget

om, at **Tuberkuloseafdelingen** paa **Kommune-
hospitalet** kan tages i Brug senest **1. Oktober**.

Fra Udvalget forelaa Henstilling om, at Meddelelsen kommer til Ministeriets Kundskab.

F o r m a n d e n henstillede til Udvalget, at Byraadet faar Lejlighed til at se Afdelingen, før den tages i Brug.

K. M o u s t e n lovede dette.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 23¹³—1923). **Hjælpekassens Regnskab for 1922—23.**

F o r m a n d e n oplyste, at der var brugt over 600000 Kr. mere end budgetteret; men det var sket i Henhold til Overenskomst mellem Hjælpekassen og Byraadet.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 23¹⁵ og 23⁴—1923). **Slagtehusets Regnskab for 1922—23 samt for April Kvartal 1923.**

M. S i m o n s e n henstillede til Byraadet, at Slagtehusudvalget bliver fri for at udarbejde Kvartalsregnskaber. De havde ingen Betydning og kunde i visse Tilfælde give et misvisende Billede af Slagtehusets Drift, idet baade Udgifter og Indtægter faldt meget forskelligt indenfor Kvartalerne, saa det var umuligt at danne sig noget paalideligt Skøn over Driften uden at have Regnskabet for hele Aaret. Lejeindtægterne faldt halvaarligt, og derved blev Indtægterne i de to Kvartaler meget større end i de to andre, og det havde givet et Blad Anledning til at fastslaa, at Slagtehuset havde et Overskud paa 200000 Kr. aarlig. Saadanne Urigtigheder burde undgaas, og naar Kvartalsberetningerne kunde give Anledning dertil, var det rigtigst at undvære dem. De forlangtes ikke af nogen anden Institution i Kommunen og kunde ogsaa uden Skade undværes her.

Formanden svarede, at man aldrig kunde vare sig for Journalisterne, for de gjorde sort til hvidt, eftersom det passede dem; det kendte Hr. Simonsen nok. Det var egentlig alle Udvalgs Pligt at indgive Beretning hvert Kvartal til Kasseudvalget og derigennem til Byraadet, men det skete ganske vist saa godt som aldrig, idet der foruden fra Slagtehuset kun kom Indberetning fra Havnen og Begravelsesvæsenet. Men Taleren havde ikke noget imod, at Slagtehusudvalget undlod at sende Kvartalsindberetning.

Det vedtoges at fritage Slagtehusudvalget for at indsende Kvartalsindberetning.

6. (J. Nr. 23¹⁶—1923). **Indberetning angaaende Landsbyskolars Besøg i Aarhus i 1923.**

Skoleudvalget indstiller, at pens. Overlærer Larsen faar udbetalt de budgetterede 300 Kr.

Indstillingen vedtoges. Beretningen toges til Efterretning.

7. **Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for:**

a. (J. Nr. 3⁸—1923). Vandværket.

b. (J. Nr. 3⁹—1923). Kommunehospitalet. — 2. Behandling.

Efterbevillinger meddeltes.

8. **Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for:**

a. (J. Nr. 3¹⁰—1923). Slagtehuset.

b. (J. Nr. 3¹¹—1923). Indkvarteringskommissionen.

Overgik til 2. Behandling.

9. (J. Nr. 3¹²—1923). **Efterbevilling af Overskridelser i Brolægningsudvalgets Regnskab samt Anmodning om, at Besparselsen overføres til indeværende Aars Budget.**

Vald. Pedersen meddelte, at Regnskabet udviste et Overskud paa 68866,53 Kr. Saadanne Besparselser plejede jo at gaa i Kommunens Kasse, hvilket selvfølgelig var det rigtige, men i dette

Tilfælde, tillod Udvalget sig at anmode Byraadet om at maatte anvende disse Penge paa indeværende Aars Budget til Brolægning af Kystvejen. Aarhus Bys Gader var igennem en Del Aar blevet noget forsømte, idet man selvfølgelig ikke havde regnet med den stærke Udvikling af Færdselsmidlerne, specielt Automobilerne, og det viste sig nu, at Landevejsgaderne ikke kunde holde til Trafiken. Udvalget var af den Opfattelse, at det eneste, som i Længden kunde holde, var Brolægning. Tidligere havde det været tilstrækkeligt at makadamisere Landevejsgaderne 1 Gang aarlig, men det var nu blevet nødvendigt at istandsætte dem 2 Gange aarligt, og flere af Landevejene ind til Byerne var bundløse Huller at øse Penge i. Talereren ansaa det derfor for at være en Besparelse at bevilge disse Penge til Kystvejens Brolægning. Beløbet vilde maaske næppe slaa til, men man haabede at kunne spare Resten paa indeværende Aars Budget.

F o r m a n d e n var ikke særlig glad ved denne Fremgangsmaade, for Udvalgene gjorde sig store Anstrengelser for at spare, idet Byens Status derved forbedredes, og naar et enkelt Udvalg nu ønskede Bemyndigelse til at bruge Besparelsen, kunde andre maaske ønske det samme. Det vilde være bedst at faa Kassebeholdningen bragt saa meget op, at man kunde blive fri for at laane. Paa den anden Side var det rigtigt, at Gaden trængte i høj Grad til Brolægning, og Taleren vilde derfor ikke i dette Tilfælde modsætte sig Bevillingen, men haabede dog, at det ikke blev nogen almindelig Fremgangsmaade indenfor Udvalgene.

J. C h r. M ø l l e r vilde heller ikke modsætte sig Forslaget, hvis det regnskabsmæssigt kunde lade sig ordne; men man maatte være meget forsigtig med, at det ikke kom til at skabe Præ-

cedens, saa at Udvalgene mente at kunne disponere over eventuelle Besparelser. Hvis et Udvalg mødte med et Underskud paa sit Budget, skulde det jo dækkes af Kassebeholdningen, og saa maatte ogsaa Overskudet gaa i Kassen. Det var selvfølgelig rigtigt, at man ikke for en Del Aar siden kunde forudse den stærke Stigning i Trafiken, og at Vejene derfor ikke var indrettet med den nuværende Færdsel for Øje.

V a l d. P e d e r s e n var fuldstændig enig med de to Talere i, at det normale maatte være, at Besparelserne gik i Kommunens Kasse; men her var et ganske ekstraordinært Forhold til Stede, og Taleren vilde takke for den velvillige Modtagelse af Forslaget. Det vilde dog blive nødvendigt i en nær Fremtid at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Hovedvejene ind til Byen, for som Forholdene var nu, kostede det uforholdsmæssig store Summer at holde dem nogenlunde vedlige.

F o r m a n d e n vilde for Offentlighedens Skyld sige, at Byraadet i de sidste 4—5 Aar havde sparet mange Penge, som var gaaet i Kommunens Kasse, saa selv om man endnu maatte laane for at holde Forretningen i Gang, skulde de faldne Udtalelser om Kassebeholdningen nødig bibringe Publikum den Opfattelse, at Kommunen sad mindre godt i det.

Overskridelserne overgik til 2. Behandling. Indstillingen om, at Besparselsen overføres til indeværende Aars Regnskab og anvendes til Brolægning af Kystvejen, vedtoges.

10. (J. Nr. 419—1923). Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende **Driften af Nødtørftsanstalten paa Bispetorvet.**

Følgende Indstilling forelaa:

1. Nødtørftsanstalten holdes aaben fra Kl. 8 Morgen til Kl. 11 Aften.
2. For Benyttelse af W. C. betales 15 Øre. Benyttelse af Urinals er gratis. For Haandklæde og Sæbe betales 10 Øre.

For Hoffmannsdræber o. l. betales 5 Øre.

Man skal oplyse, at de nævnte Priser er billigere end i København, hvor der betales 20 Øre for Benyttelse af W. C. og 20 Øre for Sæbe og Haandklæde.«

Vald. P e d e r s e n anbefalede Indstillingen. Hvis det senere skulde vise sig nødvendigt at foretage visse Ændringer i Driften, kunde Byraadet forhaabentlig overlade dette til Udvalget.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 417—1923). Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende en **Ændring af Politivedtægtens § 84 om Renholdelse af overtjærede Veje.**

Udvalget foreslaar, at § 84, 1. Punktum »brolagte og asfalterede Gader« ændres til: »brolagte, asfalterede og overtjærede Gader«.

Vald. P e t e r s e n anbefalede Forslaget. Udvalget havde i de sidste Aar gjort forskellige Forsøg paa at behandle de Gader, som ikke var brolagte, med Tjære o. l. for at gøre dem mere holdbare, idet Tjæren holder paa Sandet og samtidig forhindrer Støvplagen og virker noget lyd-dæmpende. Det var derfor en Fordel baade for Kommunen og Beboerne. I 1917 vedtog Byraadet, at saadanne tjærede Gader skulde renholdes af Grundejerne, og daværende Politimester Goll havde den Opfattelse, at Politivedtægten hjemlede et saadant Paabud. Der havde ikke hidtil været nogen Vanskelighed dermed, men nu havde en Del

Grundejere fundet paa, at Bestemmelsen ikke var rigtig lovfæstet, hvorfor de nægtede at besørge Renholdningen, og den nuværende Politimester var af den Formening, at Vedtægten næppe hjemlede et Paabud derom, idet der kun var nævnt »brolagte og asfalterede Gader«. Udvalget anmodede derfor nu Byraadet om at søge Politivedtægtens § 84 og Sundhedsvedtægtens § 23 ændret saaledes, at der ogsaa blev Renholdelsespligt af de overtjærede Gader.

Formanden oplyste, at i Københavns Politivedtægt var tjærede Gader udtrykkelig anført, og Politimesteren havde derfor ønsket ogsaa at faa det lovfæstet i Vedtægten for Aarhus.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 391—1923). **Indstilling fra det til Forhandling med Handelsskolerne nedsatte Udvalg.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Efter Modtagelsen af »Handelsforeningen af 1887«'s Skrivelse af 18. ds. anbefaler Udvalget, at Sagen henvises til Skoleudvalget, og at dette bemyndiges til, saafremt anden Ordning ikke kan opnaas for Skolens Fortsættelse, da at fortsætte Skolen for Kommunens Regning saaledes, at »Handelsforeningen af 1887« formelt overdrager Handelsaftenskolen til Byraadet og derved sikrer Kommunen Statstilskudet«.

Formanden meddelte, at man fra »Handelsforeningen af 1887« havde modtaget Meddelelse om, at den ikke kunde modtage Byraadets Tilbud om Benyttelse af Skolen i Frederiksallé paa de anførte Vilkaar. Sagen blev derpaa igen tilsendt det nedsatte Udvalg, og fra dette forelaa der nu et Forslag.

H. P. Christensen anbefalede Udvalgets Forslag om at overgive Sagen til Skoleudvalget

for at faa en Ordning, saaledes at de unge **Menne-**sker, der var indskrevet til Skolen, kunde faa den Undervisning, som de havde regnet med. Forhaabentlig kunde Skoleudvalget ordne det saaledes, at Kommuneen faar det sædvanlige Statstilskud.

F o r m a n d e n havde tænkt at foreslaa en lille Ændring i Indstillingen, nemlig at Skoleudvalget tillige bemyndiges til at forhandle med den hidtidige Ejer af Skolen om Overdragelse af de indtegnede Elever. Byraadet havde hidtil holdt sig fuldstændig udenfor Spørgsmaalet om Ejendomsretten til Skolen, som der for Øjeblikket var Retssag om, og samme Standpunkt vilde man vedblivende indtage. Udvalget agtede derfor at forhandle med begge de stridende Parter og saa vidt muligt faa en Erklæring fra dem om, at de lader deres formentlige Ejendomsret overgaa til Byraadet. Hvis en af Parterne skulde vægre sig derved, burde det dog næppe forhindre at begynde Undervisningen, idet der maatte tages mest Hensyn til Eleverne. Naar Taleren foreslog denne Form, skyldtes det Ønsket om at faa Statstilskudet. Der skulde søges om dette inden 1. September, men Handelsforeningen kunde ikke paa dette Tidspunkt indsende Skema til Ministeriet derom, og Taleren havde da foranlediget det indsendt under den Forudsætning, at det senere vilde blive afgjort, hvem der ejede Skolen, og at der saa vilde komme Indberetning om, hvem der kom til at lede den. Forhaabentlig vilde Statstilskudet saa kunne følge Skolen, men der var jo ikke lang Tid til at træffe en Ordning, idet Undervisningen maatte begynde senest 1. Oktober, hvis Eleverne skulde naa det tilsigtede Maal. Taleren henstillede til Byraadet at slutte sig til denne Form.

J. Chr. Møller havde i og for sig ikke noget imod Forslaget; men selv om der var indsendt Skema, vilde Taleren dog meget anbefale, at der søges en Forhandling med Handelsministeren, før Skolen kom i Gang; det havde altid stor Betydning, naar man søgte Tilskud.

Formanden havde netop sagt, at der straks efter Forhandlingerne med de formentlige Ejere af Skolen vilde ske Henvendelse til Ministeriet.

J. Chr. Møller havde ment, at det burde være en personlig Henvendelse til Handelsministeren.

Formanden regnede ogsaa dermed, da en skriftlig Forhandling vilde tage for lang Tid.

Sagen henvistes til Skoleudvalget, der bemyndiges til at fortsætte Aftenskolen i Frederikshall for Kommunens Regning. Dog bør Udvalget forhandle med den tidligere Ejer af Handelsskolen om Overtagelse af de ved Handelsforeningen optagne Elever.

13. (J. Nr. 296—1923). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende **Tilvejebringelse af en ny Borgerskole i den nordlige Del af Byen.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Skoleudvalget har holdt nærværende Sag om Opførelse af en ny Borgerskole tilbage, idet Børnetallet i de sidste Par Aar ikke har været stigende. Det fremgaar imidlertid af de statistiske Efterretninger om Børnefødsler, at der i hvert Fald kan ventes nogen Stigning i de nærmeste Aar, og da Pladsforholdene i det mindste ved et Par af Skolerne er temmelig spændte, saa anmoder Skoleudvalget herved det ærede Byraad om at maatte faa anvist en Plads til en ny Borgerskole i den nordlige Del af Byen.

Naar man har faaet anvist en saadan Plads, anmoder man om Tilladelse til at maatte lade

udarbejde Tegninger m. m. af en ny Skole, saaledes at dens Opførelse, naar Forholdene gør det ønskeligt, kan paabegyndes og fuldendes i kort Tid. Udvalget er af den Formening, at den ny Borgerskole bør være af samme Type som de sidst opførte Skoler, men at det vil være rigtigt, at der til den knyttes et Seminarium.

Man skal tilføje, at der til Borgerskolen, Samsøgade, er udlagt et Areal paa 9030 m² og til Borgerskolen, Læssøesgade, et Areal paa 9266 m² = (82 × 113).*

Formanden henviste til den foreliggende Indstilling fra Skolekommissionen og Lærerraadets enstemmige Tilslutning dertil. Der kunde ret hurtigt komme en Forskydning i Børnetallet, og det var tidligere sket, at Skolerne var blevet for sent færdige, saa man havde maattet holde Skole i Lokaler, der ikke var indrettet til Undervisning. Udvalget anmodede derfor om Byraadets Bemyndigelse til at sende Sagen til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse for at faa anvist en Plads for Skolen i den nordlige Bydel, saa vilde der senere fremkomme Forslag fra Skoleudvalget om eventuelt at lade udarbejde Tegninger til Skolen. Naar alt var lagt saaledes til Rette, kunde Skolen sandsynligvis opføres i Løbet af et Aars Tid.

J. Chr. Møller antog, at alle kunde tiltræde Forslaget om at faa anvist en Plads til en Skole; det var jo rigtigt at sikre sig Plads i Tide, saa der ikke blev disponeret over Arealerne paa anden Maade. Det endelige Forslag var der ikke Grund til at komme ind paa nu, for der blev vel ikke foretaget videre, før Sagen igen kom til Byraadet.

Formanden svarede, at Skoleudvalget naturligvis aldrig foretog sig noget uden først at have Bevilling dertil.

Sagen overgik til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

14. (J. 12²⁸—1923). Sagen angaaende **Bevilling af Brændselshjælp til Aldersrentenydere.**

F o r m a n d e n havde tidligere meddelt, at Sagen vilde blive behandlet som et Tillæg til Budgettet, saaledes at Forslaget gaar ud paa, at der stilles et Beløb paa indtil 35000 Kr. til Raadighed for Udvalget i nævnte Øjemed. Ved sidste Møde blev der fra Borgergruppen fremsat en Protest mod Forslagets Lovlighed, og denne vilde selvfølgelig, hvis den fastholdtes, blive tilført Forhandlingsprotokollen. Det var derfor rigtigst at behandle Sagen saaledes, at hvis den borglige Gruppe agtede at klage til Ministeriet over den vedtagne Beslutning, gives der 10 Dages Respit dertil, saaledes at der intet kommer til Udførelse før efter Udløbet af denne Tid.

J. C h r. M ø l l e r henviste til Forhandlingerne paa sidste Møde, hvor der fra socialdemokratisk Side blev hævdet, at man fra Talerens Side var karrig overfor Aldersrentenydere og ikke saa villige til at yde dem Tilskud som den socialdemokratiske Gruppe. Men det var ikke det, som det egentlig drejede sig om, men om, hvorvidt det var lovligt at udbetale dette Tilskud. Taleren vilde derfor tilføje, at Borgergruppen ikke havde det ringeste imod at stemme for en Bevilling, naar det var fastslaaet, at den var lovlig; men hvis Bevillingen blev vedtaget nu, vilde Borgergruppen lade den gaa til Ministeriets Afgørelse. Taleren vilde dog henstille, om Byraadet ikke kunde enes om først at spørge Ministeriet, hvorvidt det var lovligt at udbetale en Del af Aldersrentenyderne et Beløb uden at forlange Refusion, og hvis Ministeriet billigede dette, vilde den borgerlige Gruppe stemme

for Forslaget. Dermed var det saa bevist, at man lige saa vel som Socialdemokraterne vilde være med til at yde et Tilskud.

Kjeld Sørensen udtalte, at det Forslag, som Flertallet fremsatte ved sidste Møde, ikke kom bag paa nogen, idet der i lang Tid havde været forhandlet derom. Nu stillede den borgerlige Gruppe sig lidt anderledes end sidst, idet man var kommet noget i den rigtige Retning; men Gruppen burde gøre Skridtet fuldt ud og slutte sig til Flertallets Standpunkt, og Taleren vilde vedblivende anbefale at stemme om Forslaget, som det foreligger. Man kunde ikke i nogen Maade sige, at Flertallet havde misbrugt sin Magt i Byraadet, og det foreliggende Forslag var ogsaa meget moderat, derfor burde Borgergruppen have Lov til at blive staaende paa det Standpunkt, som den tog ved sidste Møde, eller ogsaa slutte sig til Flertallet. Taleren troede, at Borgergruppen havde gjort Ministeren en Bjørnetjeneste ved at ville henvise Sagen til ham, for som en fornuftig Mand maatte han kunne indse, at det ikke var for stort et Tilskud, naar man gik ned fra 50 Kr. til 20 Kr., og man satte ham blot derved i en vanskelig Situation. Taleren havde ogsaa erfaret, at mange af de borgerlige Vælgere ikke delte deres Repræsentanters Syn paa denne Sag. Hvis man sammenlignede Aarhus med det øvrige Land, maatte enhver indrømme, at der styredes baade forsigtigt og fornuftigt, og det foreliggende Forslag var saa moderat, at man let kunde tage Ansvaret derfor. Taleren vilde derfor anbefale hele Byraadet at stemme for Forslaget, som det vedtoges ved 1. Behandling, baade af de socialdemokratiske og det radikale Medlem.

J. Chr. Møller takkede Hr. Kjeld Sørensen for de mange gode Raad, men var dog ikke bange

for sine Vælgeres Stilling til Spørgsmaalet. Det passede ikke, at Borgergruppen havde skiftet Standpunkt siden sidste Møde, idet man dengang som nu erklærede, at det ikke var noget lovligt Forslag. Det var jo rigtigt, at Flertallet havde Magten, og det var tidligere sagt, at Mindretallet havde ingen Ret. Det kunde jo nok siges, for saa vidt Mindretallet ingen Midler havde til at hindre, hvad Flertallet vedtog. Taleren antog, at Mindretallet havde gjort Spørgsmaalet til Genstand for lige saa moden Overvejelse som Flertallet, men man var altsaa kommen til den Overbevisning, at det ikke var lovligt, idet man maatte holde sig til Aldersrentelovens Bestemmelser. Men naar Hr. Kjeld Sørensen ikke vilde gaa med til at stille Sagen i Bero, til Ministeriets Afgørelse var indhentet, maatte Sagen jo gaa sin Gang.

M. B r a m m e r gjorde opmærksom paa, at Fabrikant Møller havde erkendt, at der var Trang til Stede hos de Mennesker, der var Tale om, og udfra samme Erkendelse havde Taleren stemt for Forslaget. Det var det rigtigste, naar der skete en Overgang fra en Lov til en anden, at man saa lempede Overgangen saa meget som muligt, og de kommunale Raad kunde i saa Tilfælde bedst skønne over, hvorvidt det var nødvendigt at yde en foreløbig Hjælp i en saadan Overgangstid. Der var Enighed om, at det ikke var hjemlet i Aldersrenteloven; men Forslaget vedkom jo i det hele taget slet ikke denne Lov, og det kunde med lige saa stor Berettigelse have været fremsat af Kasse- eller Budgetudvalget. De kommunale Raad maatte dog have Myndighed til at bevilge et Tilskud, og man skulde nødigt søge at berøve Kommunerne noget af deres Selvbestemmelsesret. Taleren syntes derfor, at man godt kunde stemme for Forslaget,

og skulde Staten saa komme i Fare af den Grund, vilde Ministeren nok forbinde, at Beslutningen blev udført. Men der var selvfølgelig heller ikke noget til Hinder for at vente med Udbetalingen, indtil Ministerens Svar foreligger.

Kjeld Sørensen syntes, det var en mærkelig Maade, de Konservative viste deres gode Sindelag mod de gamle Mennesker. Hvis Frk. Thomsen i Aldersrenteudvalget var gaaet med til Forslaget, var det sikkert uden Vanskelighed blevet vedtaget i Byraadet, og derfor havde Frk. Thomsen Hovedskylden for den Situation, som nu forelaa.

J. Chr. Møller bemærkede, at hvis f. Eks. Budgetudvalget var kommen med et saadant Forslag, vilde man maaske ikke udelukkende have valgt Aldersrentenydere, for mange andre kunde trænge lige saa haardt som disse, og naturligvis var der ogsaa stor Forskel paa Trangen indenfor dem. Men det var netop noget saadant man ikke havde Lov til at gøre. Dr. Brammers Tilslutning til at vente med Udbetalingen i de 10 Dage var ganske overflødig, for det var noget, som Borgmesteren alene bestemte.

Mariane Thomsen mente, at selv om Hr. Kjeld Sørensen lod haant om Lovene, maatte Taleren vel have Lov til at respektere dem. Man skulde nødig tvinges til at stemme for et ulovligt Forslag.

Kjeld Sørensen havde aldrig før hørt hverken Frk. Thomsen eller andre Medlemmer hænge sig i Lovene; men her, hvor det angik Aldersrentenyderne, skulde Loven bruges til at forhindre, at de fik en lille Hiælp. Hvis man ikke maatte vedtage et saadant Forslag, hvordan skulde man saa overhovedet kunne hjælpe disse Mennesker, for Hjælpekassen, som andre kunde

søge til, var jo lukket for dem. Men den borgerlige Gruppe burde have Lov til at protestere imod, at de gamle Mennesker faar en Hjælp paa 20 Kr.

Marius Geertsen gjorde opmærksom paa, at den borgerlige Gruppe ikke havde protesteret mod at yde en Hjælp; men man var i Tvivl om, hvorvidt det var lovligt. Dette Spørgsmaal var diskuteret i Gruppen ogsaa med juridisk Hjælp, og man var kommet til den Overbevisning, at Forslaget var ulovmedholdeligt. Gruppen var lige saa stemt for at yde denne Hjælp som de øvrige Medlemmer, men man vilde først høre, om det var lovligt eller ikke, og det kunde dog ikke kaldes nogen Protest mod Forslaget. Ogsaa Dr. Brammer var jo lidt i Tvivl om Lovligheden, og Borgmesteren vel ogsaa, siden han havde givet 10 Dages Respit.

Formanden havde Pligt til at drage Omsorg for, at Mindretallet fik Lejlighed til at udøve sin Ret.

Kjeld Sørensen fastslog, at den borgerlige Gruppe altsaa havde søgt juridisk Assistance for at forhindre de gamle Mennesker i at faa en Hjælp paa 20 Kr.

Marius Geertsen protesterede imod, at man vilde forhindre noget; man vilde blot først vide, om det var lovligt.

J. Chr. Møller forstod ikke, hvorfor Hr. Kjeld Sørensen vedblev at tale om en Protest, for at indsende en Sag til Ministeriets Afgørelse kunde dog ikke kaldes nogen Protest, og han vidste jo heller ikke, hvorledes Indstillingen til Ministeriet kom til at lyde. Taleren antog, det var en Fortalelse af Hr. Geertsen, naar han nævnte juridisk Assistance; man havde jo en Jurist som Medlem af Gruppen, men han havde selvfølgelig udtalt sig i sin Egenskab af Medlem og ikke specielt som Jurist.

Forslaget vedtoges med 13 Stemmer mod 6 (2 fraværende) som et Tillæg til Budgettet saaledes, at der stilles et Beløb af indtil 35000 Kr. til Raadighed for Udvalget i ovennævnte Øjemed. Mindretallet forbeholder sig at indgive motiveret Separatvotum.

Formanden meddelte, at der vilde blive tilført Protokollen, at der forventes en Indstilling til Ministeriet fra Mindretallet, og Taleren vilde saa samtidig indsende en Indberetning om det forefaldne til Ministeriet.

15. (J. Nr. 214—1923). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **Ændring af Byggelinien for Badevej.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget indstiller, at den i 1901 vedtagne ny Gadelinie annulleres.«

Formanden anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 397—1923). **Andragende fra Telefonselskabet om Tilladelse til Nedlægning af Kabler fra Centralen til den sydlige Ende af Parkalléen og i Bruunsgadekvarteret.**

Anbefalet af Brolægningsudvalget paa sædvanlige Betingelser.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 399—1923). **Andragende fra Indehaveren af Automobilruten Frederiksbjerg—Trøjborg om Nedsættelse af Afgiften under Frederiksbroens Afspærring.**

Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet, da der i Forvejen er taget Forbehold mod Erstatning i saadanne Tilfælde.

Kunde ikke bevilges.
